

**Взаємозв'язок між віком та ехокардіографічними параметрами у
хворих на цукровий діабет 2 типу**

Сокольнікова Н.В.

Харківський національний медичний університет

Кафедра внутрішньої медицини №3

Цукровий діабет типу 2 (ЦД-2) — один з найважливіших чинників ризику розвитку серцево-судинних захворювань, які вважаються основною причиною смерті пацієнтів.

Метою нашого дослідження було виявити, чи залежить розвиток діастолічної дисфункції міокарду лівого шлуночка, як характерного для діабетичного ураження міокарду, від віку у хворих на ЦД-2.

Матеріали та методи. Обстежено 102 хворих на ЦД-2 середньої важкості без тяжких діабетичних ускладнень у віці $50 \pm 0,59$ років. У обстежуваних хворих ехокардіографічним методом було визначено максимальну швидкість ранньодіастолічного потоку Е, швидкість потоку, що обумовлений систолою передсердь А, а також відношення Е/А. Кореляційний аналіз проводили відповідно до закону розподілу визначених показників, вираховували коефіцієнт кореляції та ступінь достовірності отриманих результатів.

Результати дослідження. У обстежених хворих швидкість Е дорівнювала $0,58 \pm 0,005$ мс, швидкість А склала $0,68 \pm 0,01$ мс; відношення Е/А дорівнювало $0,83 \pm 0,02$. При кореляційному аналізі був виявлений високодостовірний кореляційний зв'язок між віком хворих і швидкістю потоку А ($R=0,643$ ($p<0,05$)), а між віком і відношенням Е/А був виявлений високодостовірний зворотній кореляційний зв'язок ($R=-0,511$ ($p<0,05$)).

Висновки. Виявлені достовірні зв'язки між віком обстежених хворих і ехокардіографічними показниками свідчить на користь того, що на розвиток діастолічної дисфункції при ЦД-2, крім інших чинників, впливає і похилий вік хворих.